

MEEGEEFVERHAAL - DAG 1

Je kunt dit verhaal vinden in de Bijbel in Exodus 2:1-10.

HET VERHAAL OVER MOZES IN HET BIJZEN MANDJE

In het land Egypte staat een heel mooi paleis. In dat paleis woont koning Farao. Hij heeft heel veel soldaten in het paleis, die de wacht voor hem houden. Koning Farao hoeft nergens bang voor te zijn. Maar het gekke is: hij is wél bang. Niet voor spinnen of krokodillen. Nee, koning Farao is bang voor... baby's.

Weet je hoe dat komt? In zijn land wonen niet alleen maar Egyptenaren, ook het volk van Israël woont er. En dat volk wordt steeds groter en groter. Er worden namelijk heel veel baby's geboren bij het volk Israël. De meisjes, daar maakt koning Farao zich niet zo druk om. Maar over de jongens wel. Want over een paar jaar zijn het grote, sterke mannen. Stel je voor dat al die grote sterke mannen dan tegen hem, de koning in opstand komen... En daarom is koning Farao zo bang.

Die nacht kan de koning er gewoon niet van slapen. En dan opeens weet hij het. Dát is het! Alle

babyjongetjes die geboren worden bij het volk Israël, die moeten gedood worden. Als dat gebeurt,

komen er geen sterke mannen meer bij en is het volk Israël straks niet meer gevaarlijk. Dan is zijn probleem opgelost. Koning Farao bedenkt ook nog even hóé die baby'tjes dan dood moeten: gewoon, ze in de rivier de Nijl gooien. Koning Farao zucht van verlichting: eindelijk heeft hij een echt goed plan. Nu hoeft hij niet meer bang te zijn voor baby's.

Aan de andere kant van het land Egypte is het ook nacht. Er staat een klein, armoedig huisje. In dát huisje woont geen rijke koning, dat kun je zo zien. Daar wonen Aram en Jochébed. Moeder Jochébed kan ook niet slapen, ze is druk bezig. Ze maakt iets van riet. Het lijkt wel een soort mandje. Ze kijkt er heel verdrietig bij, maar toch werkt ze hard door. Dan klinkt er ergens in de kamer een geluidje. Het is een baby, die begint te huilen. Moeder Jochébed loopt er naar toe en pakt de kleine baby op. Ze vouwt haar handen om het kleine mannetje heen en kijkt omhoog. 'Lieve God', zegt ze, 'U hebt ons zo'n mooi kindje gegeven. Maar nu wil de Farao dat het in de rivier wordt gegooid. We zijn zo verdrietig. Nu ga ik hem morgen in een mandje langs de kant in het water van de rivier leggen. Wilt U dan voor ons kleine mannetje zorgen?'

De volgende morgen loopt moeder Jochébed met het mandje, waar haar baby in ligt, naar de rivier. Ze zet het mandje op het water. Mirjam, zijn zus, is ook mee. Blijf jij maar in de buurt. God zal voor hem zorgen, ik weet het zeker.

Mirjam verstopt zich een beetje tussen het riet dat aan de kant van de rivier groeit. En moeder Jochébed gaat snel weer terug naar haar huisje. Ze is nog maar net weg, of van de andere kant komen er mensen aan. De mensen komen dichterbij. Het is de prinses, de dochter van koning Farao.... Wat ziet ze er mooi en sjiek uit zeg! De prinses is natuurlijk niet alleen. Hofdames dragen lekkere kruiden en handdoeken, want de prinses gaat zich wassen in de rivier. De prinses doet haar mooie slippers uit en stapt met voorzichtige stapjes het water in. Vlák bij het mandje waar de kleine baby in ligt. Maar dat weet de prinses natuurlijk niet! De hofdames blijven aan de kant staan, zij moeten op de prinses passen en alle spullen aangeven. Dan opeens... 'Whèè, whèè.' De baby begint te huilen. De prinses draait zich meteen om: wat hoort ze nu? En: wat ziet ze daar opeens aan de rand van de rivier? Ze zwaait naar één van haar hofdames: ga er snel naartoe. De hofdame loopt voorzichtig naar het mandje toe en geeft ze het een zetje richting de prinses. De prinses doet het deksel open. Het huilen klinkt meteen nog harder. Wat zou er gaan gebeuren? De prinses bukt zich om in het mandje te kijken. 'Ach', zegt ze, 'wat lief! Dit is natuurlijk een jongetje van het volk Israël. Wat een schatje!'

'Eh, goedemorgen mevrouw de prinses', klinkt een zachte stem. Mirjam is zomaar uit haar verstopplekje gekomen. 'Zal ik voor u een moeder gaan zoeken die voor het baby'tje kan zorgen?' De prinses glimlacht: 'Doe dat maar, wat een goed idee van je!' Mirjam sprint weg! Ze rent naar het kleine armoedige huisje. 'Mam, kom! Kom gauw!' Roept ze. 'De prinses heeft ons kindje gevonden, kom mee naar de rivier.'

De prinses vraagt: 'Wilt u dit kindje mee naar huis nemen en ervoor zorgen? Als hij oud genoeg is, kan ik zelf voor hem zorgen.' En de prinses zegt erbij: 'Ik wil het kindje graag 'Mozes' noemen, omdat ik hem uit het water heb gehaald. Ik zal ervoor zorgen dat niemand hem kwaad kan doen. Natuurlijk wil moeder Jochébed voor dit kindje zorgen. En in haar hart juicht het: dank u Heer, wat bent U goed!'